

PM

Previsions Macroeconòmiques

Escenari macroeconòmic de Catalunya. 2022 i 2023

Abril de 2022

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia
i Hisenda

Previsions Macroeconòmiques

Escenari macroeconòmic de Catalunya. 2022 i 2023

Abril de 2022

ISSN: 2013-2182

© **Generalitat de Catalunya. Departament
d'Economia i Hisenda**

Aquesta obra està subjecta a una llicència *Creative Commons* del tipus reconeixement d'autoria, usos no comercials i sense obra derivada.

Resum de la llicència:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/deed.ca>

Llicència completa:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/legalcode.ca>

Edició

Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva Econòmica

Carrer del Foc, 57

08038 Barcelona

<http://economia.gencat.cat>

Disseny gràfic

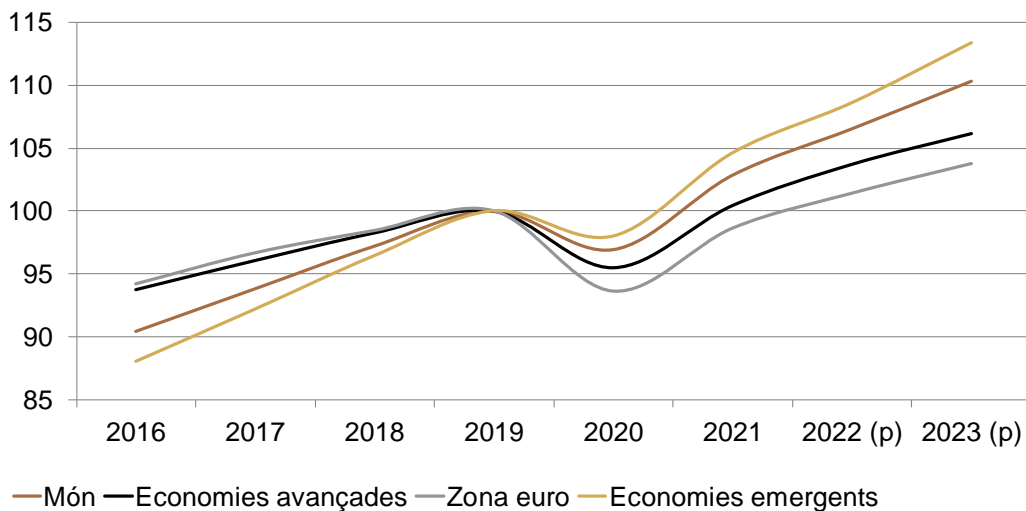
Enric Jardí

Entorn econòmic

L'any 2022 es desenvolupa marcat per l'impacte de la guerra a Ucraïna, que rebaixa les perspectives econòmiques mundials a mesura que la inflació s'accelera i els problemes d'aprovisionament s'agreugen. L'inici de l'any apuntava a una recuperació sostinguda de l'economia mundial, perquè tot i l'expansió de la variant òmicron, a molts països s'iniciava una nova fase de gestió de la pandèmia amb restriccions mínimes. Les tensions inflacionàries es preveien de més curta durada, acotades al primer semestre de l'any i motivades per xocs d'oferta de caràcter conjuntural. A més, l'actuació contundent de les autoritats fiscals i monetàries, així com els progressos en la vacunació, havien contribuït a la reactivació de l'activitat econòmica. No obstant això, l'impacte de la guerra ha empitjorat considerablement el panorama econòmic internacional. A més, els xocs en les cadenes de subministrament s'han intensificat en centres productius xinesos de primera magnitud, com Shanghai, per la política de COVID zero a la Xina, fet que està agreujant els colls d'ampolla en el comerç mundial. D'aquesta manera s'intensifica la pressió inflacionària que se sostindrà durant l'any 2022.

Evolució del PIB

(índex en volum, 2019=100)

(p) Previsió.

Font: FMI (abril de 2022).

El PIB mundial, després de recuperar el nivell prepandèmia l'any 2021, es desaccelerarà l'any 2022. El mateix passarà a les economies avançades i, en particular, a la zona euro, que no recuperarà el volum de 2019 fins a finals de 2022.

Malgrat que la crisi sanitària sembla relativament controlada, encara hi ha incerteses lligades al progrés de la vacunació a escala global i a la irrupció de possibles noves variants. L'impacte que poden acabar tenint algunes de les mesures de reactivació, com els fons *Next Generation EU* i les reformes associades en el cas de la Unió Europea també són una font destacable d'incertesa. No obstant això, el principal risc que plana sobre l'economia mundial enguany rau en l'entorn geopolític. En cas que el conflicte bèl·lic evolucioni en una escalada de sancions, no es pot descartar la ruptura total de les relacions comercials entre la UE i Rússia (recordem que la UE paga al voltant de 1.000 M€ diaris pels subministraments energètics a Rússia), fet que agreujaria la crisi energètica i generaria noves disrupcions a la cadena de subministraments. Si les previsions més pessimistes sobre el conflicte es compleixen, segons el Banc d'Espanya, seria plausible una recessió a la zona de l'euro. Un altre factor que podria condicionar la recuperació a escala global són els problemes de subministrament de diversos productes intermedis i matèries primeres i el seu encariment. En aquest sentit, des de finals del 2020 les disrupcions en els processos productius derivats dels colls d'ampolla a escala global impedeixen que les empreses responguin de manera adequada a la recuperació de la demanda. Aquestes disrupcions es concentren sobretot a la indústria manufacturera i podrien afectar a les branques dels serveis que hi tenen més vinculació, com el transport, el comerç o alguns serveis professionals. En les darreres setmanes, la política xinesa de tolerància zero amb la COVID ha provocat el fre de l'operativa del port de Shanghai, fet que tindrà un elevat impacte en les cadenes globals, així com en les pressions inflacionistes.

Previsions de l'economia internacional

(% de variació anual)

	2021	2022 (p)	2023 (p)
Economia mundial	6,1	3,6	3,6
Economies avançades	5,2	3,3	2,4
Economies emergents i en desenvolupament	6,8	3,8	4,4
Zona euro	5,3	2,8	2,3
Estats Units	5,7	3,7	2,3
Japó	1,6	2,4	2,3
Regne Unit	7,4	3,7	1,2
Xina	8,1	4,4	5,1
Índia	8,9	8,2	6,9
Rússia	4,7	-8,5	-2,3
Brasil	4,6	0,8	1,4
Comerç mundial de béns i serveis (volum)	10,1	5,0	4,4
Preu del petroli (en dòlars EUA)	67,3	54,7	-13,3

(p) Previsió.

Font: FMI (abril de 2022).

Per a l'economia mundial, segons les previsions de l'FMI d'abril, s'espera un creixement del 3,6 % el 2022 i el mateix ritme per al 2023. Això significa una reducció de 8 i 2 dècimes, respectivament, en relació amb les previsions del passat gener. També s'observa una notable desacceleració respecte de l'elevat creixement de 2021. Aquesta desacceleració recull el menor impuls de l'efecte rebot després de la davallada del 2020 però també els colls d'ampolla dins les cadenes de valor globals i l'impacte de la guerra, amb els seus efectes directes sobre les economies d'Ucraïna i de Rússia i els efectes indirectes internacionals. D'altra banda, cal destacar que l'FMI considera que l'impacte de la pandèmia es diluiria al llarg de 2022.

Les economies avançades creixeran per sota de la mitjana mundial, mostrant un avanç del 3,3 % el 2022 i del 2,4 % el 2023, amb una destacada moderació a la zona euro i al Japó. Les economies emergents i en desenvolupament, en canvi, s'espera que creixin a taxes superiors: del 3,8 % el 2022 i del 4,4 % el 2023. No obstant això, la seva expansió seria força menor a la tendència que s'apuntava abans de la pandèmia, per la qual cosa s'afebliria la convergència entre els dos blocs en el mitjà termini.

Pel que fa a la inflació, la taxa prevista per al 2022 a les economies avançades és del 5,7 % (5,3 % a la zona euro) i per al 2023 es retornaria a una taxa més moderada, del 2,5 % (2,3 % a la zona euro). En canvi, en el cas de les economies emergents, la nova previsió d'inflació de 2022 s'eleva fins al 8,7 % (2,8 punts percentuals per sobre de la previsió de fa tres mesos) i del 6,5 % el 2023. En cas de persistir aquesta tendència, l'actuació dels diferents bancs centrals podria exposar moltes economies emergents a una posició més vulnerable quant a la seva sostenibilitat financera.

El PIB dels EUA creixerà un 3,7 % el 2022, menys afectat que altres països per les relacions directes amb Rússia. Destaca una orientació de la seva política monetària més restrictiva, per fer front a la inflació, i un suport de la política fiscal inferior a l'esperat, per la no aprovació d'unes ambicions pla d'infraestructures. Tot plegat, situaria el creixement del 2023 al 2,3 %. El Japó s'espera que creixi més modestament: un 2,4 % el 2022 i un 2,3 % el 2023, afavorit per la seva política econòmica. El Regne Unit, després del fort rebot del 2021, es preveu que creixi un 3,7 % el 2022 i un 1,2 % el 2023, especialment afectat pels problemes de subministrament i les restriccions d'oferta globals. No obstant això, es preveu que durant 2022 es moderin els problemes d'escassetat de mà d'obra en els sectors intensius en treball, gràcies a la menor incidència de la COVID.

La Xina, després de retornar a un creixement per sobre del 8 % l'any 2021, moderarà sensiblement el creixement al 4,4 % el 2022 i al 5,1 % el 2023, afectada per l'estricta lluita contra la COVID, així com per

l'atonía del mercat immobiliari. Les previsions per a l'Índia s'han revisat també a la baixa per la moderació de la demanda interna davant la pujada dels preus de l'energia, tot i això, és el país que més creix d'entre les principals economies mundials (8,2 %) el 2022 i (6,9 %) el 2023. Les previsions per l'Amèrica Llatina es moderen fins al 2,5 % per 2022 i 2023, per les elevades tensions inflacionistes.

Més enllà de l'impacte humanitari i el desplaçament forçat de la seva població, les previsions per a l'economia d'Ucraïna suggereixen per l'any 2022 una davallada del 35 % del PIB. En el cas de Rússia, l'any 2022 l'impacte de les sancions, la ruptura de lligams comercials i els trastorns en la intermediació financera interna, fan apuntar també a una contracció del 8,5 %. Això es trasllada de manera directa a les economies de l'entorn rus, les anomenades per l'FMI com a Europa emergent i en desenvolupament, amb una disminució del seu PIB del 2,9 % el 2022.

Previsions del PIB dels països de la zona euro

(% de variació anual)

	2021	2022 (p)	2023 (p)
Irlanda	13,5	5,2	5,0
Malta	9,4	4,8	4,5
Espanya	5,1	4,8	3,3
Portugal	4,9	4,0	2,1
Eslovènia	8,1	3,7	3,0
Grècia	8,3	3,5	2,6
Països Baixos	5,0	3,0	2,0
França	7,0	2,9	1,4
Zona euro	5,3	2,8	2,3
Eslovàquia	3,0	2,6	5,0
Àustria	4,5	2,6	3,0
Itàlia	6,6	2,3	1,7
Xipre	5,5	2,1	3,5
Alemanya	2,8	2,1	2,7
Bèlgica	6,3	2,1	1,4
Luxemburg	6,9	1,8	2,1
Lituània	4,9	1,8	2,6
Finlàndia	3,3	1,6	1,7
Letònia	4,7	1,0	2,4
Estònia	8,3	0,2	2,2

(p) Previsió.

Font: FMI (abril de 2022).

El PIB de la zona euro va augmentar un 5,3 % el 2021, fet que encara situava el nivell de PIB per sota del de l'any 2019. L'inici de 2022 era esperançador en matèria sanitària, atès el compliment dels objectius

de vacunació, i el principal risc a la baixa corresponia als colls d'ampolla en les cadenes de subministraments globals i el seu impacte en l'evolució dels preus, que es presumia de caràcter transitori. Tanmateix, l'esclat de la guerra a Ucraïna ha fet augmentar la incertesa i ha tingut un impacte directe en l'evolució dels preus, especialment dels productes energètics. Per aquest motiu s'ha produït una revisió a la baixa del creixement, que s'estableix al 2,8 % el 2022 i al 2,3 % el 2023. D'aquesta manera, es recuperaria el nivell de PIB de 2019 a finals de 2022. La zona euro i la Unió Europea, per la seva proximitat geogràfica al conflicte i els seus lligams comercials amb els països implicats, han rebut correccions a la baixa per sobre d'altres territoris. De fet, la correcció de l'FMI d'1,1 punts percentuals al creixement de la UE-27 ha contribuït en dues dècimes a la correcció a la baixa de l'economia mundial; només Rússia hi ha contribuït més negativament, amb tres dècimes i mitja. Destaca especialment la moderació en el creixement d'Alemanya, que es preveu del 2,1 % el 2022, per la seva elevada dependència energètica de Rússia. França i Itàlia, després d'haver mostrat forts rebots l'any 2021, del 7 % i 6,6 %, respectivament, moderaran el seu ritme de creixement fins al 2,9 % i 2,3 %. El comportament econòmic dels països de la zona euro dependrà, en bona part, de l'evolució del conflicte i de les polítiques adreçades a minimitzar-ne l'impacte en l'economia, així com del ritme d'execució i l'efectivitat dels fons *Next Generation EU*. Per la seva banda, el BCE ja ha iniciat la reducció del volum de compres per combatre l'alça de la inflació, abans de prendre mesures de política monetària més restrictives. En tot cas, un gir cap a una política monetària més restrictiva seguirà sent molt més gradual a la zona euro que, per exemple, als Estats Units, i es produiria transcorregut "alguns temps" després de la finalització de les compres d'actius, que finalitza el mes de juny.

L'economia espanyola va ser de les més penalitzades per la COVID-19 durant el 2020, amb una caiguda del 10,8 %. L'any 2021, el rebot va ser menys intens de l'esperat i es va assolir un creixement del 5,1 %, per la tardana reactivació de sectors com el turisme i el manteniment de restriccions que van contenir el consum privat. Per al conjunt del 2022, les previsions de creixement per a l'economia espanyola recollides per Funcas oscil·len entre el 2,9 % i el 6,0 %, essent la mitjana de consens del 4,8 %. Entre els organismes de referència, la Comissió Europea (en les previsions de febrer, prèvies a l'esclat del conflicte entre Rússia i Ucraïna) apuntava a un creixement del 5,6 %, mentre que les previsions actuals de l'FMI rebaixen el creixement fins al 4,8 %. En les seves previsions d'abril, el Banc d'Espanya preveu un creixement encara més moderat, del 4,5 %. Val a dir que les previsions del Govern espanyol, de setembre de 2021, han quedat completament desfasades (7,0 %) i es preveu que es revisin a la baixa en els propers dies amb l'actualització del programa d'estabilitat d'Espanya.

Per al 2023, les previsions més recents són les de l’FMI, que situa el creixement al 3,3 %, mentre que el Banc d’Espanya torna a mostrar més cautela, preveient un avanç del 2,9 %. Per la seva banda, la Comissió Europea preveia el febrer un 4,4 %.

L’escenari macroeconòmic elaborat pel Banc d’Espanya incorpora la incertesa dels creixents riscos geopolítics, agreujats per la guerra a Ucraïna. Si bé els lligams comercials d’Espanya amb els dos països en guerra són modestos (els fluxos comercials de béns amb ambdós països suposen menys del 2 % del total), cal considerar l’impacte indirecte derivat de l’evolució del preu i disponibilitat de determinats productes energètics, metàl·lics i alimentaris, afectats pel conflicte així com els efectes de segona ronda sobre la inflació. En el segon trimestre s’espera una afectació negativa de l’activitat econòmica, que recolliria l’impacte de l’esmentada incertesa sobre les decisions de les llars i empreses i el ritme d’expansió més baix dels mercats mundials. Amb tot això, cal afegir un augment en la persistència de les distorsions pels colls d’ampolla a les cadenes de subministrament.

Tanmateix, es té en compte l’efecte positiu d’alguns elements com les mesures incloses al Pla Nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, l’execució dels projectes finançats a través del programa NGEU, unes condicions de finançament encara favorables i la nova etapa en la crisi sanitària. Així doncs, es preveu que l’activitat augmentarà gradualment en el segon semestre de l’any. L’estimació de creixement del PIB se situa al 4,5 % el 2022.

Escenari macroeconòmic de l’economia espanyola

		2021	2022 (p)	2023 (p)
PIB	% de variació en volum	5,1	4,5	2,9
Demanda interna	Aportació al creixement	4,6	3,3	2,7
Despesa en consum de les llars	% de variació en volum	4,6	4,5	3,9
Despesa en consum de les administracions públiques	% de variació en volum	3,1	-0,3	0,8
FBCF	% de variació en volum	4,3	4,5	2,1
Saldo exterior	Aportació al creixement	0,5	1,2	0,2
Exportacions de béns i serveis	% de variació en volum	14,7	12,0	3,8
Importacions de béns i serveis	% de variació en volum	13,9	9,0	3,3
IAPC	% de variació	3,0	7,5	2,0
Taxa d’atur estimat (EPA)	Aturats / població activa (%)	14,8	13,5	13,2

(p) Previsió.

Font: Banc d’Espanya (març de 2022).

Per components de la demanda, el Banc d’Espanya preveu que el creixement del 2022 estarà, en bona part, explicat pel comportament de la demanda interna (3,3 punts de contribució), gràcies a l’impuls del consum privat i la formació bruta de capital, amb sengles augments del

4,5 %. La despesa pública (0,3 % de disminució) veuria reduït el seu volum per la retirada de mesures extraordinàries per a fer front a la crisi sanitària. El comerç internacional continuarà una recuperació notable, amb augments de les exportacions del 12 % i del 9% de les importacions. Pel que fa a les exportacions convé destacar la progressiva normalització dels fluxos del turisme. Això elevarà la contribució del sector exterior fins a 1,2 punts percentuals.

De cara al 2023, el creixement previst pel Banc d'Espanya s'espera que es moderi fins al 2,9 %. D'una banda, l'escenari central indica un protagonisme més gran de la demanda interna, impulsada pel consum privat. La formació bruta de capital, en canvi, es desacceleraria fins al 2,1 %, i el consum públic presentaria un creixement molt moderat, del 0,8 %. De l'altra, els fluxos comercials amb l'exterior presentarien una desacceleració significativa, amb taxes del 3,8 % per a les exportacions i del 3,3 % per a les importacions. Això reduiria l'aportació de la demanda exterior al creixement total, fins a les dues dècimes.

Previsions de l'economia catalana

L'any 2021, l'economia catalana va augmentar un 5,8 %, un ritme de creixement que va superar en set dècimes el de l'economia espanyola (5,1 %) i en sis dècimes el de la zona euro (5,2 %). La millora de l'evolució epidemiològica i l'increment de la vacunació a partir de la primavera del 2021 van permetre reprendre la recuperació, que també s'ha beneficiat d'un comportament molt favorable del mercat de treball i el sector exterior.

En el primer trimestre del 2021 el PIB català va registrar un creixement trimestral nul (0,0 %), com a resultat de l'empitjorament de la pandèmia a principis d'any. La millora de l'evolució epidemiològica i l'avanç de la vacunació a partir de la primavera del 2021 van permetre l'aixecament de restriccions, i això va ajudar a impulsar l'activitat econòmica, amb creixements del 3,3 % el segon trimestre i de l'1,0 % el tercer trimestre. Durant el quart trimestre l'activitat econòmica a Catalunya va seguir amb un creixement significatiu (2,0 %), tot i els problemes derivats dels colls d'ampolla en alguns béns intermedis, l'augment de la inflació i l'esclat de l'onada lligada a la variant òmicron al final del trimestre. L'augment de l'activitat l'any 2021 (5,8 %) recull l'aportació favorable tant de la demanda interna (4,7 punts) com de la demanda externa (1,1 punts).

La informació econòmica més recent suggereix un alentiment de la recuperació durant el primer trimestre, un període agitat que recull l'impacte limitat de la sisena onada el gener, un agreujament de l'escalada de preus iniciada en la segona meitat del 2021 i els primers efectes de la guerra d'Ucraïna, en un context d'una nova etapa de la pandèmia de la COVID-19 amb restriccions mínimes. Aquesta moderació de l'activitat queda recollida en indicadors com la despesa amb targetes, les vendes diàries de les grans empreses o l'índex PMI que conté l'opinió dels directors de compres (aquests dos darrers indicadors, amb dades només disponibles per al conjunt de l'Estat). Amb tot, hi ha àmbits que segueixen una tònica molt favorable, com el mercat de treball, amb un creixement destacable de l'afiliació (que s'accelera el març a un ritme del 4,6 % interanual), i el sector exterior, amb creixements molt significatius dels fluxos d'exportacions i importacions de béns fins al febrer. També convé destacar el bon to dels indicadors d'activitat turística fins al març, amb registres cada vegada més propers al valors pre-pandèmia (les pernотacions hoteleres dels residents a l'estranger se situen un 26,9 % per sota del març del 2019, quan en el mateix mes del 2021 estaven un 93,1% per sota).

Així doncs, abans de la guerra d'Ucraïna l'economia catalana avançava a un ritme significatiu, malgrat els problemes d'aprovisionament, que havien minvat els primers mesos de l'any. Amb l'esclat de la guerra d'Ucraïna i les sancions associades, però, les perspectives econòmiques han empitjorat en tractar-se d'una nova pertorbació negativa quan encara no s'havia tancat la bretxa d'activitat derivada de la crisi de la COVID-19. En aquest cas, es tracta d'una pertorbació d'oferta amb efectes desfavorables tant sobre el creixement com sobre la inflació. Aquest nou context ha generat una davallada de la confiança de les llars i empreses (observada arreu de la zona euro), fet que podria ajornar algunes decisions de consum i inversió. No obstant això, aquest deteriorament de la confiança es podria revertir a mesura que avanci l'any, gràcies a l'inici d'una nova etapa en la crisi sanitària (amb restriccions mínimes) i les mesures per afrontar la crisi energètica (amb el recent acord sobre el topall del preu del gas per abaratir la llum). En aquest sentit, el consum de les llars, la inversió i la recuperació del turisme estranger podrien impulsar l'activitat en la segona meitat de l'any. A continuació, abans de presentar l'escenari macroeconòmic per a l'economia catalana dels anys 2022 i 2023 es fa esment dels seus principals riscos.

Aquestes projeccions s'emmarquen en un context on encara predomina una elevada incertesa, amb riscos orientats a la baixa que podrien atenuar-se gradualment. En primer lloc, convé esmentar l'augment i la persistència dels riscos geopolítics, amb implicacions sobre els preus de l'energia i altres matèries primeres, i els problemes d'aprovisionament a escala global. En segon lloc, el risc associat a inflacions més elevades i persistents (en especial, si entren en joc els anomenats efectes de segona ronda), un risc directament relacionat amb el desenvolupament de les tensions geopolítiques. Aquest escenari on s'agreugen les pressions inflacionistes porta associada una pèrdua de poder adquisitiu de les llars (un element que podria frenar l'avanç del consum privat), una disminució dels marges empresarials (i per tant de la inversió) i una possible pèrdua de competitivitat empresarial derivada de l'augment dels preus de l'energia i de la resta de béns intermedis. A escala global, aquest escenari d'inflacions més elevades i persistents pot accelerar la normalització de la política monetària.

Quant als riscos en positiu, cal posar sobre la taula diferents factors, entre els quals destaquem l'evolució favorable de la pandèmia, la senda del consum de les llars, la recuperació del turisme estranger i el suport de la política fiscal. Primer, l'inici d'una nova etapa de la pandèmia de la COVID-19, amb restriccions mínimes. Segon, la senda del consum de les llars, que podria sorprendre a l'alça si millora la seva confiança (p.ex. davant de l'eficàcia de les mesures per controlar el preu de l'energia) i aquestes aposten per alliberar l'estalvi acumulat durant la pandèmia davant l'alça dels preus. Tercer, la progressiva recuperació del turisme estranger, que tot sembla apuntar que podria accelerar-se

enguany. I, per últim, i no per això menys important, el suport de la política fiscal, on cal destacar el desplegament dels fons NGEU i les mesures adoptades per afrontar la crisi energètica.

En aquest context, les previsions de l'economia catalana s'han revisat a la baixa per al 2022, en línia amb les principals economies de l'entorn. El PIB català augmentaria un 4,9 % el 2022, 1,5 punts per sota de la previsió difosa l'octubre passat. Aquest creixement recull tant la recuperació de la demanda interna com de la demanda externa, amb aportacions de 3,1 punts i 1,7 punts, respectivament. La millora de la demanda interna reflecteix l'augment del consum de les llars (amb un creixement del 3,9 %) i de la formació bruta de capital (amb un avanç del 4,7 %). El consum de les llars modera el seu creixement, en un context d'augment de la incertesa i pèrdua de poder adquisitiu, com a resultat de l'acceleració de la inflació. No obstant això, s'espera que aquests factors negatius deixin pas a l'impuls derivat de la recuperació del mercat de treball i unes condicions financeres que encara són favorables. La inversió creixeria un 4,7 %, tot i l'augment de la incertesa, dels costos de producció i l'agreujament dels problemes d'aprovisionament. La solidesa del mercat de treball, les condicions de finançament, la moderació gradual de la inflació i l'impuls dels fons NGEU apunten a una recuperació destacada d'aquest component. Pel que fa al consum de les administracions públiques es projecta un augment de l'1,7 %, que reflecteix una progressiva desacceleració. Les exportacions totals de béns i serveis avançaran un 11,6 %, impulsades enguany per l'acceleració de la recuperació dels turisme estranger, mentre les importacions ho faran a un ritme inferior (del 8,8 %). Aquest ritme de les importacions és consistent amb el ritme de recuperació dels components del PIB amb un contingut importador més elevat, com la inversió en béns d'equipament i les exportacions.

Les previsions d'activitat per al 2023 suggereixen un avanç del PIB del 2,9 %, que recull un patró de creixement on predomina la demanda interna (amb una aportació de 2,7 punts). En aquest 2023, però, s'espera més protagonisme de la formació bruta de capital (amb un augment del 6,8 %), a mesura que es recuperi la confiança econòmica, es moderin les tensions inflacionistes i augmenti l'impuls dels fons NGEU. El consum de les llars manté un creixement significatiu però inferior (2,5 %), gràcies a la solidesa del mercat de treball i la moderació dels preus. El creixement del consum de les administracions públiques manté la desacceleració iniciada el 2021, amb un augment del 0,7 %. Per la seva banda, l'aportació de la demanda externa es modera, fins als 0,2 punts. Els fluxos amb l'estranger moderen les taxes de creixement, després de dos anys amb creixements molt destacats. Les exportacions totals de béns i serveis avançarien un 6,4 %, al mateix ritme que les importacions.

En conjunt, les previsions macroeconòmiques per a l'economia catalana ens indiquen que la recuperació plena dels nivells anuals previs a la pandèmia arribaria el 2023. La revisió a la baixa de les previsions macroeconòmiques, per tant, suggereix un alentiment del ritme de recuperació de l'economia catalana, respecte de les previsions presentades l'octubre.

Previsions macroeconòmiques de Catalunya

		2021	2022 (p)	2023 (p)
PIB	% de variació en volum	5,8	4,9	2,9
PIB	Milions d'euros	244.172	266.838	281.168
Demanda interna	Aportació al creixement	4,7	3,1	2,7
Despesa en consum de les llars	% de variació en volum	5,2	3,9	2,5
Despesa en consum de les administracions públiques ¹	% de variació en volum	3,3	1,7	0,8
Formació bruta de capital ²	% de variació en volum	8,1	4,7	6,8
Saldo exterior	Aportació al creixement	1,1	1,7	0,2
Saldo amb l'estranger	Aportació al creixement	0,7	1,5	0,4
Exportacions totals de béns i serveis	% de variació en volum	13,8	11,6	6,4
Importacions totals de béns i serveis	% de variació en volum	13,8	8,8	6,4
Saldo amb la resta d'Espanya	Aportació al creixement	0,4	0,2	-0,2
Llocs de treball creats ³	Milers	248,1	85,0	48,8
Llocs de treball creats ³	% de variació	7,9	2,5	1,4
Taxa d'atur	aturats / població activa (%)	11,6	10,4	9,9

(p) Previsions d'abril de 2022.

¹ Inclou la despesa en consum de les institucions sense finalitat lucrativa al servei de les llars.

² Inclou la variació d'existències.

³ En termes equivalents a temps complet.

Font: Idescat, INE i Generalitat de Catalunya (Departament d'Economia i Hisenda).

Les previsions sobre el mercat de treball del 2022 apunten a un augment més moderat de l'ocupació equivalent a temps complet (2,5 %), després del rebot del 2021 (7,9 %). Aquest avanç de l'ocupació a temps equivalent suposaria la creació de 85.000 llocs de treball i permetria superar l'any 2022 els nivells d'ocupació previs a la pandèmia. Aquesta dinàmica, juntament amb l'increment de la població activa, condueix a una disminució de la taxa d'atur, fins al 10,4 %.

Les previsions per al 2023 suggereixen un creixement més moderat de l'ocupació equivalent a temps complet, de l'1,4 %, que es tradueix en la creació de gairebé 49.000 llocs de treball. Això permetria mantenir el descens de la taxa d'atur, fins al 9,9 %, la taxa més baixa des del 2009.